

Drijfzand

Drijfzand

Felix van Eeten

Schrijver: Felix van Eeten
Coverontwerp: Felix van Eeten
© Felix van Eeten

1 Voorwoord

Hoe begin je zoiets. Hoe begin je een verhaal te vertellen waarin de mensen die het dichtst bij je staan, of overlijden, of worden opgepakt. Hoe vertel je een verhaal waar 90% van de betrokkenen niet ouder wordt dan 30 jaar. Alles wat in dit boek staat is gebeurd in mijn leven en in het leven van mensen die ik ken, of kende. Ik ben veroordeeld voor moord en heb een celstraf van 7 jaar gekregen. Maar met goed gedrag kan ik na 4 jaar vrij komen. Ik weet er is gebeurd. Ik weet alles. Dat hoorde bij mijn deal met justitie. Dat wilde ik zodat ik niet alleen vanuit mijn kant kon vertellen, maar ook alles wat er omheen gebeurde.

Ik ben Joey Karremans, en ik ben een crimineel. Er was een tijd dat ik net als de gemiddelde burger een hekel had aan zulke mensen. Ik weet eerlijk gezegd niet eens of dat is veranderd, maar ik weet wel dat mensen nu een hekel hebben aan mij. Het is apart hoe snel je van de vinger wijzen, naar het uiteinde van die vinger gaat. Ik heb gisteren mijn moeder proberen te bellen, ze nam niet op, alweer niet. Dat snap ik, want ze heeft gezegd dat ze geen contact meer met me wil. Het is alleen zo dat ik vrees voor haar leven. In de gevangenis kunnen ze mij niets doen dus is er een grote kans dat ze mensen die ik buiten ken iets aandoen.

Ik wist dat dit zou kunnen gebeuren toen ik met justitie ging praten. Eerst keek ik al constant over mijn schouder. Maar nu ben ik daar mee gestopt omdat het toch geen zin meer heeft.

Als ze me willen pakken lukt het ze toch wel. Er was een tijd dat ik me onsterfelijk voelde. Dat voelt inmiddels als een ander leven.

Dat is het op een bepaalde manier ook, en ik weet niet welk leven ik liever leef.

Ik weet alleen dat er hierna geen weg meer terug is.

